

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.47. Quinta Sessio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul. XIII. turæ non citius quam ducentis post an-
 A.C. 1274. nis cælestes honores publicique decreti
 sunt. Ejus memoriam 14 Jul. colit Ec-
 clesia.

§. XLVII.

Quinta sessio.

16. Jul.

Concilii sessio quinta die lunæ 16 ejus-
 dem mensis erat. Priusquam Pa-
 pa templum intraret, Cardinalis Ostien-
 sis in præsentia cunctorum Præsulum de
 Legatis Tartaris unum cum duobus ipsius
 focis sacro fonte abluit: & Papa cocci-
 neas eis vestes Latinorum more confici
 curavit. Post ingressum Papæ ritusque
 ordinarios legebantur quatuordecim san-
 ctiones, quarum prima de conclavi age-
 bat. Reliquæ sic sonabant. Si qua e-
 lectio impugnatur, primum examinanda
 sunt ea, quæ in electo carpuntur: atque
 si adversarius eadem non demonstrat, de
 reliquis omnibus non audietur. Si Ca-
 nonici a divino officio cessare voluerint,
 prius in patentibus litteris adversæ parti
 exhibitis cessandi causam expriment, alioquin
 adigendi ad restituendos fructus
 cessationis tempore perceptos. Si cau-
 sa judicetur esse canonica, ille, qui eam
 præbuerit, damna Canonicis ac Ecclesie
 illata sarciet. Damnatur detestabilis au-
 dacia ad aggravandam cessationem cru-
 ces

Ubi pericul.
c. 3. de elect.
in sexto.

Si forte c. II
cod.

Si canonici
c. 2. de off.
Jud. ord.

Sup. lib. 84.
§. 53.

ces Sanctorumque imagines humi positas spinis & urticis tegentium. Et tamen hunc morem a fine seculi sextiuisse legimus.

Concilium irritam facit absolutionem a censura quapiam per vim aut metum extortam, ab Ecclesia sejunctum declarans illum, qui eandem sic exegerit. Eandem poenam pronunciat in illum, qui male habuerit electores, quod non cooptassent eos, quos electos vellet. Interdicitur usus & concessio pignorationis specialim contra Clerum. Anathematis sententiam fert in illos, qui passi fuerint perimi, capi, aut vexari in corpore vel bonis Judicem ecclesiasticum, eo quod censuram aliquam Regi, Principi, Prætori, aut cuicumque irrogaverit. Sub eadem anathematis poena prohibetur, ne quis quantæcunque dignitatis vir denuo in Ecclesias jus regium aut defensionis titulum usurpet, ut hoc sub obtentu Ecclesiæ vacantis bona occupet. Qui hæc jura tanquam Ecclesiarum conditores aut per veterem consuetudinem possident, admonentur, ne illis abutantur, sive usum eorum ultra fructus extendendo, sive corrupendo fundos, quos conservare debent. Hæc est prima, quam sciam, constitutio, quæ saltem tacite juri regio auctoritatem dederit.

Sæcul.XIII.

A. C. 1274.

16. Jul.

*Absolut. c.**un. de his**quæ vi met.**Sciant cuncti**c. 12. de elect.**Et si pigno-**rat. c. unde**injur.**Quicumque**c. 11. de sent.**excom.**General.**const. 13. de**elect.*

Sæcul. XIII.

A.C. 1274.

16. Julii.

*c. Altercat.**un. de**Bigam.**c. Decret.**2. de immun.**c. Usurar.**1. de Usuris.**c. Quamq.**2. eod.**c. Hoc con-**sult.**2. de reb.**excl.**c. Statutum.**3. de præben.*

Bigamos omni Clericatus privilegio exutos volumus, ac inhibemus, ne tonsuram vestiumque genus Clericis proprium gerant. In templis regnet pietas, nec ibi societates profanæ consultationes habeant: indeque absint omnia, quæ divinum servitium turbare queunt. Feneratoribus manifestis, seu advenæ sint, seu ab advenis oriundi, nullæ locentur domus, sed intra tres menses illi extores fiant. Non detur eis absolutio, nec sepultura ecclesiastica, donec restituta, quibus debentur, sint omnia, vel cautiones necessariæ iis præstitæ fuerint. Præsules hominibus profanis suas Ecclesias, & bona immobilia, vel jura iis annexa sine consensu collegii, & absque permisso apostolicæ Sedis non subjiciant: alioquin pactum esse irritum, ac Præsules a munere suo ad tempus abstinere jubemus, & laicos anathemate ferimus. Beneficia in curia Romana ultra mensem vacantia Episcopus loci conferre potest. En sanctiones in quinta Lugdunensis Concilii sessione editas.

Postquam lectæ fuerant, Papa inestimabili jactura, quam Ecclesia per obitum Cardinalis Bonaventuræ fecisset, exposita, præcepit, ut singuli Præsules, singulique per universum orbem Christianum Sacerdotes unum pro ejus anima sacrum, & alterum pro omnibus illis facerent, qui

qui aut venientes ad concilium, aut hu-
 jus gratia Lugduni commorantes, aut in-
 de redeuntes vitam cum morte commu-
 tassent. Et quia Tartarorum baptismus
 ac lectio sanctorum tempus absumpse-
 rant, Papa monente hora, ut conventum
 dimitteret, aliam sessionem in diem po-
 sterum indixit.

Sæcul. XIII.

A.C. 1274.

conc. p. 961.

§. XLVIII.

 sessio sexta & ultima.

Sexta igitur ac postrema sessio 17 Julii
 cum haberetur, duæ constitutiones
 ibi legebantur. Altera multitudinem
 Ordinum religiosorum ita coërcebat. Con-
 ciliium generale (anno 1215 collectum)
 nimiam diversitatem Ordinum sapienter
 inhibuit. Sed ab eo tempore illorum
 multiplicationem preces importunæ apo-
 stolicæ Sedi extorserunt. Præterea pri-
 vatorum quorundam temeritas plures
 Ordines, præsertim Mendicantium intro-
 duxit, necdum approbatos. Quare omnes
 hos Mendicantium Ordines post illud
 concilium institutos, & a sacra Sede non-
 dum confirmatos inhibemus, &, quan-
 tum opus est, reteximus. Probatis vero
 interdiciamus, nequem ad professionem ad-
 mittant, ne novam accipiant domum, ne
 quas habent, alienent: cum eas sacrae
 Sedis arbitrio reservemus aut in bonum
 Palæstinæ,

17. Jul.

c. Religio-
 num I. de
 relig. dom.

Sup. lib. 77.

§. 54.

Conc. Lat.
 c. 13.